

MEDITATIE

De noodzakelijkheid van het lijden van Jezus

“...en alzo moest de Christus lijden...”

Lukas 24 : 46.

Is hij niet gekomen als het Lam Gods, opdat u, die door de donderslagen der wet, door de donderslagen van de Sinai verslagen bent, niet zou behoeven te lijden voor uw zonden, maar opdat Hij, als uw Borg, uw straf zou dragen? Heeft God de Vader dit niet alles zo beschikt, omdat Hij wel wist, dat u zijn toorn en grimmigheid tegen de zonde niet zou kunnen verdragen? Dat u daardoor eeuwig zou worden verslonden?

Ach, tijdelijke straf zou u misschien nog zelf kunnen dragen, maar het is een eeuwige schuld, u hebt met een eeuwige God te doen en daarom kan voor uw zonde niet anders dan met een eeuwige straf betaald worden, tenzij uw borg en Middelaar uw zonden en straf op Zich wil laden!

Volgens de Schrift heeft Christus zulks gedaan van het begin der wereld af aan, dit staat op elke bladzijde van des Heeren Woord te lezen. O, zie toch eens of u daarin niet overal ook uw beeld terugvindt, en of het niet naar uw hart is, als u leest : verlos mij van bloedschulden! O, u hebt geen bloedschulden? Hier is het weer : óf het één óf het ander: of u moet afgewassen worden in Zijn bloed, of u blijft in uw

onreinheid liggen. De Heere Christus is van eeuwigheid verordineerd en in de Heilige Schrift aangewezen, dat Hij Zijn ziel zou geven tot een rantsoen voor velen, dat Hij Zijn bloed zou storten tot reiniging en dat Hij zo in waarheid Jezus zou zijn, Die Zijn volk zalig maakt van hun zonden.

Er staat immers geschreven: in het verborgene maakt Gij Mij wijsheid bekend. Ontzondig mij met hysop en ik zal rein zijn. (Ps. 51 : 8,9)

Staat er niet geschreven en spreekt de gehele gemeente Gods he niet uit: waarlijk! Hij droeg onze zonden! O, trek het dan toch niet in twijfel; alle ziel in het waterbad van de Heere Jezus Christus, dat is in Zijn bloed afgewassen schapen blaten het luide na: de straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem!

Is het niet het werk dat Hij op Zich heeft genomen, onze zonden te dragen? Daarom moest de Christus al deze dingen lijden, daarom moest Hij hier op aarde in ons ellendig vlees en bloed rondwandelen, opdat Hij deze zonden zou kunnen dragen in Zijn lichaam op het hout. Zie, dat alles heeft Hij moeten, maar ook gaarne willen lijden. Daarom staat er ook

geschreven : maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld: de straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem en door Zijn striemen is ons genezing geworden. (Jesaja 53 : 5) Daarom moest Hij in de volheid der tijden komen in ons vlees en bloed, opdat God op Hem de straf zou kunnen leggen, die ons de vrede aanbrengt. Waar is vrede te vinden, dan alleen in Zijn wonden? Voor wie is Hij dan in de dood gegaan? Was het niet voor Zijn volk, dat de eeuwige dood verdient heeft? Was het niet voor een volk, dat

Kerkelijk gezien zijn we de lijdenstijd weer ingegaan. En dan past ons altijd weer het gebed : "Leer mij Uw lijden recht betrachten." Want het lijden van de Heere Jezus is als een heiligdom. Wie kan bevatten wat het Hem heeft gekost? Als de Borg wilde Jezus alles voor Zijn rekening nemen. Wat een troost als we dat in deze lijdenstijd mogen betrachten!

We open dat ook in dit nummer er weer het nodige onderwijs tot bemoediging voor de lezers mag zijn! In de achterliggende tijd overleed ds. L.C. Talsma in de leeftijd van 74 jaar. In het verleden is hij een aantal jaren bestuurslid is geweest. We zijn dankbaar voor hetgeen hij voor onze stichting heeft mogen betekenen. We wensen zijn vrouw en de (klein)kinderen Gods bijstand en troost toe. Er zijn vele roepstemmen die tot ons komen : bereid uw huis! Alonze lezers Gods zegen toegewent.

Ds. J.P. Boiten

voor eeuwig in de zonde omgekomen zou zijn, zo Hij hun schuld niet op Zich had genomen? Voor wie is Hij dus in de dood gegaan? In deze bittere en smadelijke dood des kruises toen Hij, van God verlaten zijnde, de last van de eeuwige toorn Gods tegen de zonde wilde dragen? Voor wiens heil en zaligheid gebeurde dat? Was het niet tot uw heil, tot uw zaligheid, dat Hij in de dood ging? Was het niet om uwentwille, o arme en voortgedreven en voortgejaagde ziel, die geleerd hebt, dat u de eeuwige dood verdient hebt? Juist dat gij dit hebt leren inzien en alzo het vonnis des doods over u zelf hebt leren uitspreken, is een bewijs en een kenteken, dat het heil des Heeren niet alleen voor anderen, maar ook voor u is.

H.F. Kohlbrügge, predikant te Elberfeld, (1803 - 1875)

Een lied voor onderweg

Wij trekken door de dagen heen
en door de donk're, stille nachten
en ieder heeft zo zijn gedachten
en niemand trekt en reist alleen.

Wij reizen samen door de tijd,
belijdend, luist'rend en beschouwend
en biddend en op God vertrouwend,
elk met een hart dat strijdt en beidt.

Waar is Jezus? (9)

Op de weg

Jezus richt Zijn Aangezicht, om naar Jeruzalem te reizen, Lukas 9 : 51. Met Zijn discipelen bevindt Jezus Zich ergens in Samaria. In één van die dorpen wil men Jezus niet ontvangen omdat Hij Samaria niet kiest maar naar Jeruzalem. Men wijst Jezus op Zijn lijdensweg af. Is er bij ons wel plaats voor deze lijdende Knecht des Heeren? En verstaan we dat Hij daarvoor deze weg moest afleggen? De HEERE geve ons Zijn genade om als kruisdrager achter Jezus aan de weg te leren gaan die Hij ons wijst.

In de beschrijving van Jezus' reis naar Jeruzalem door Lukas vinden we verschillende parallellen met het boek Deuteronomium. In dat Bijbelboek staan redes van Mozes gesproken tot Israël aan de overzijde van de Jordaan. Vlak voordat de intocht in het beloofde land plaats vond. Het boek bevat leefregels voor het volk Israël voor het leven in de toekomst. Onder leiding van Jozua moet Israël het beloofde land binnen trekken om daar te leven volgens de geboden en inzettingen van de HEERE. In het evangelie naar Lukas komt het koninkrijk van God regelmatig ter sprake. Hoe dichtert Jezus bij Jeruzalem komt, des te meer wordt over dat Koninkrijk gesproken. Het volgen van Jezus op die reis plaatst Jezus in het kader van het Koninkrijk van God. Iemand wil eerst nog zijn vader begraven, een ander wil eerst afscheid nemen van zijn gezin, maar Jezus wijst dat af en spreekt dan over het Koninkrijk van God. Wij kunnen ook met allerlei bezwaren naar voren komen om nu (nog) niet op Jezus' weg te gaan. U hebt misschien

ook dingen die u eerst nog wil doen. Maar we moeten op Jezus' weg naar het Koninkrijk! Zalig als we dat in deze lijdenstijd mogen leren : zoek eerst het Koninkrijk van God!

Als Jezus heel dicht bij de stad is genaderd, komen het doel Jeruzalem en de zaak van het Koninkrijk samen. Zijn discipelen menen dan dat het Koninkrijk van God direct openbaar zal worden. (Lukas 19 : 11) Nu wordt het Koninkrijk, dat al gekomen is, zichtbaar voor iedereen. Dat is immers de taak van de Messias uit het huis van David! En is Jeruzalem niet de plaats waar de Messias Zich voor het eerst als zodanig openbaar zal maken? Het optreden van Jezus draagt echter een vredelievend, geweldloos karakter. Jezus gaat niet in Jeruzalem een opstand beginnen tegen het Romeinse keizerrijk. Hij voldoet ook niet aan de Messiasverwachting van de joodse verzetsbeweging in die tijd. Nee, Jezus gaat wenen over de stad Jeruzalem : "Och of gij ook bekendet, ook nog in dezen uw dag, hetgeen tot uw vrede dient!" Als de Zaligmaker wil Jezus stad en tempel redden van de ondergang. Mogen wij zo de Heere Jezus op Zijn lijdensweg kennen? Daar is Hij te vinden, want de Zoon des mensen is niet gekomen om der mensen zielen te verderven, maar om te behouden.

H.I. Ambacht, Ds. J.P. Boiten

2 Korinthe 4:7a: "Maar wij hebben deze schat in aarde kruiken" (deel 3)

"Maar wij hebben deze schat in aarden vaten". Dit is een woord dat ons verbaast; dit is een woord dat ons verblijdt; en dit is een woord dat ons versterkt.

Gemakkelijk had Paulus het niet. Veel was er hem tegen.

Het is zoals het in die oude regels gezegd wordt: "Wij brengen onze kinderen groot; God maakt de Zijnen klein". "Hij moet wassen, maar ik minder worden"; dat is het geloof. Wij zijn onderdanen van een koninkrijk waarin de rijke en de hoge mensen van hun tronen worden geduwd en waarin de armen en de schuldigen worden omhoog getrokken uit de modder. Je kunt nooit te arm zijn en te schuldig om een onderdaan te zijn van Jezus Christus, maar alleen maar te hoog en te rijk.

"Maar wij hebben deze schat in aarden vaten". De ouderling en de doopouder en de belijdeniscatechisant die dat Paulus nazegt, heeft het begrepen.

"Jullie moeten mij niet bewonderen", zegt Paulus, "Maar alleen God".

Niet de hoogvliegers wekken Gods sympathie op, maar de zwakken en de mislukkelingen houdt Hij staande. "Als ik, omringd door tegenspoed, bezwijken moet, schenkt Gij mij leven". Dat is het. Dat we dat ontdekken: "Als ik God nu eens niet zou hebben gehad". Als God je kracht is dan behoef je op de mensen die jou de loef afsteken nooit jaloers meer te zijn. Jij bent sterk door de Geest in Zijn kracht. "Als

ik zwak ben dan ben ik machtig". Wij moeten niet sterker proberen te worden, maar zwakker. Dan gebeuren er wonderen met ons.

Ja, wij willen altijd graag wonderen zien. En succesverhalen, daar kun je mee scoren. Maar de werkelijke wonderen die God doet zijn veel minder opzienbarend. Aan de zwakken geeft Hij kracht, zodat ze het vol kunnen houden. Je bent dankbaar en verwonderd omdat Hij je vasthoudt.

Het is wel zo, dat er voor die, laat ik zeggen, "gewone" wonderen meestal minder belangstelling is dan voor de succesverhalen. Maar die lijdensverhalen, zoals van Paulus, zijn beter. Want zo`n lijdensverhaal lijkt op Jezus` verhaal. Onder de tegenspoed ondervind je Zijn kracht.

Het is zo opvallend, dat Paulus ondanks wat hij mee moest maken niet een pessimist is. "Wij worden in alles verdrukt, maar niet in het nauw gebracht, wij worden vervolgd, maar niet verlaten; neergeworpen, maar niet te gronde gericht". Dat zijn woorden die "zingen".

Door wat zwaar weegt, wordt hij niet ten onder gebracht. Hij schrikt niet van wat er hem overkomt, want hij weet dat dat ook de weg is van Christus. Het past bij de Gekruisigde in wie er geen gedaante noch heerlijkheid was. Maar die toch de schoonste was en de beste. "Ik Verlang geen liever luste, dan bij de Bruidegom van mijne ziel te rusten" (G.A. Bredero, 1585-1618). Wij worden alsmaar armer, maar Jezus

wordt alsmaar rijker en schoner en liever voor ons.

In een boekje uit 1948 gaat het over een oude priester in wiens leven er veel niet goed was gegaan. Een onecht kind had hij. En hij dronk te veel. In dat boek, "Het geschonden geweten" van Graham Green, staat het zo: "In gedachten nam hij zichzelf in ogenschouw en vroeg zich af of hij zelfs voor de hel nog wel deugde".

Niemand had er veel respect meer voor hem. En hij was al nooit een sterke figuur. In zijn kleine stad werd er beetje gelachen om hem.

Maar toen de Eerste Wereldoorlog uitbrak was hij ineens hard nodig om de soldaten in de loopgraven te troosten

met het brood van het sacrament. Hij bedacht dat hij nog steeds de gave had om de biecht af te nemen en het brood te veranderen in Gods vlees en bloed (Protestanten zeggen dat anders, maar zo ziet een Katholiek dat).

Zo ging deze man lezend uit zijn gebedenboek zegenend rond. Met het priesterkruis om zijn hals. Hij bad met de stervende soldaten. Ondanks wat hij er van gemaakt had was hij op het slagveld een oprecht teken van God. In zichzelf niets anders dan de breekbare verpakking van het goud van de genade.

Langerak, ds. J.A.H. Jongkind

Onze woning is tijdelijk

Schimmel op de muur

Afgelopen winter hielden veel mensen vanwege de hoge energierekening de thermostaat een paar graden lager. Allerlei kiertjes en tochtgaatjes werden gedicht. Als gevolg daarvan werden de woningen kouder en nam ook de ventilatie af. Die combinatie is een ideale broedplaats voor schimmels. Dat liet de praktijk ook zien. De media meldden dat een toenemend aantal woningen last heeft van vocht in de muren en donkere plekken op het stucwerk. Wat moet je dan doen?

Dit lijkt een heel praktisch probleem. Het zou goed passen in een folder van een bouwmarkt. In zekere zin klopt dat ook. Want zoiets moet grondig aangepakt worden.

Toch is er meer over te schrijven. In het oude Israël was er wetgeving hoe men met dit probleem moest omgaan. Dat

kunt u lezen in Leviticus 14: 33-53.

Zoek het hoofdstuk maar op en lees het rustig door. De Bijbel noemt die schimmel op de muur melaatsheid.

Het meest opvallend is het offer. Zodra de kwaal verholpen is, moest er een klein offer worden gebracht: twee vogeltjes. Dat is bijzonder. Want offers hebben alles te maken met zonde, vergeving en verzoening. Maar hier gaat het om een huis. Een huis kan niet zondigen. Maar in vers 53 staat, als de priester het offer heeft gebracht, dat het huis weer rein is van zonde en dat er verzoening is gedaan. Dus toch zonde.

Huisbezoek

Ik weet nog goed dat ik voor het eerst op huisbezoek ging vanuit onze kerkelijke gemeente bij een ouder echtpaar. Ze

hadden een mooie hoekwoning. Tijdens het bezoek vertelden deze bejaarde mensen dat ze veel last hadden van waterdoorslag in de kamer. Als het hard regende, sijpelde het water na enkele uren langs de binnenmuur. Verschillende aannemers hadden er naar gekeken. Er was nieuw behang opgegaan, nieuw pleisterwerk aangebracht en een betere stuuklaag, maar niets hielp. Tenslotte had een aannemer door middel van een smalle scoop in de spouwmuur gekeken. Toen bleek er cement te zitten tussen de buitenmuur en de binnenmuur. Die aannemer verwijderde enkele stenen van de binnenmuur (wat nogal veel troep gaf in de huiskamer) en haalde het cement weg. Toen was de kwaal verholpen.

Voor deze oudere mensen was dit een groot probleem. Ze waren daarom erg opgelucht dat de lekkage uiteindelijk was verholpen. Tijdens het huisbezoek vertelden ze uitgebreid over deze langdurige hindernis.

Stel nu eens dat ik dat huisbezoek had afgesloten met een gebed, waarin ik dankte dat 'dat de zonde uit het huis was weggenomen'. Ik denk dat deze bejaarde mensen vreemd hadden opgekeken. Zonde in een huis kan eigenlijk niet?

Twee vogeltjes

Toch moest de priester, als het leed voorbij was en de schimmel kwam niet meer terug, een klein offer brengen: twee vogeltjes.

Ik zie het voor me. De priester komt kijken in de woning en heeft een klein kooitje bij zich met twee musjes. Hij heeft ook karmozijn bij zich. Dat is rode poeder om verf mee te maken. Verder hij een stokje hout meegenomen (cederhout) om te roeren en een beetje hysop. Hysop kan als kwastje dienen. De priester doet de verfstof in een aarden schaal, giet daarop een beetje

schoon water en begint te roeren. Het schaalje kleurt rood. Vervolgens doodt hij het ene vogeltje en laat een paar druppels bloed in het rode water vallen. Zo lijkt het een schaalje vol met bloed. Daarna sprenkelt hij zeven keer met het hysop-kwastje op de grond van het huis om het te reinigen. Als dat gedaan is pakt hij het andere vogeltje, doopt het met zijn koppie in het rode water en laat het vervolgens los in een open veld. Het vogeltje is nu vrij en vliegt weg. Op die manier wordt het huis rein.

Offer van Christus

De symboliek van dit offer is duidelijk. De dood van het ene vogeltje betekent het leven en de vrijheid van het andere vogeltje. En overal waar dat bloed gesprenkeld is, is de zonde weggedaan. Zo is het ook met het offer van de Heere Jezus. Zijn dood betekent verzoening en vrijheid voor al degenen, die achter Zijn bloed schuilen. Die zijn als het ware besprenkeld met Zijn bloed. Zijn bloed is, om nog een ander beeld te gebruiken, gestreken aan de deurposten van hun levenshuis.

Maar in Leviticus 14 gaat het letterlijk om de zonde van een huis. Dat daar zelfs een offer voor gebracht moest worden, laat zien hoe ver het offer van Christus reikt.

We horen regelmatig de zinsnede, 'Zijn bloed reinigt van alle zonden'. Veel voorgangers benadrukken de woorden 'alle zonden'. Dat is terecht. Maar hier zien we dat het nog verder reikt dan wij vaak denken: het reinigt zelfs de gebrokenheid van onze woning!

Gebroken wereld

Natuurlijk kan een huis niet zondigen. Maar ook onze woning staat buiten het paradijs en is onderworpen aan de zonde. Dat geldt eigenlijk voor de hele schepping. De dierenwereld kent ook veel verdriet en leed, maar zondigt niet

zoals wij mensen zondigen. De schepping zucht, zegt Paulus. Denk maar aan de wolven in ons land. Het vredige tafereel dat 'de wolf te samen met het lam zal verkeren' is geen dagelijkse realiteit. Integendeel. Toch zal het straks zo weer zijn, zoals God het oorspronkelijk heeft bedoeld. Vrede en harmonie, geen ziekte en zonde, ook niet in de dierenwereld. En er zal ook geen gebrek zijn aan huis van de Vader, met zijn vele woningen. Maar om die wereld tot stand te brengen, was wel het offer van Christus nodig.

Geen blijvende stad

Wat kunnen we uit deze wetgeving leren? Wat betekent de wetgeving uit Leviticus 14 voor ons?

Allereerst dit: we hebben hier geen blijvende stad.

In vers 34 lezen we dat de Heere, wanneer de Israëlieten in Kanaän aankomen, hen soms melaatsheid in hun huizen 'toedeelt'. Voor de Israëlieten was Kanaän een soort eindpunt. Daar was hun reis door de woestijn naar toe. En in zekere zin was Kanaän voor hen de eindbestemming, maar toch ook weer niet. Kanaän mag dan wel het land zijn van melk en honing, het is geen paradijs. De zonde is er ook, inclusief alle gebrokenheid.

Dat laatste geldt ook voor ons. We wonen prachtig en welvarend, maar ons leven is vol van gebrokenheid. Dat geldt ook ons huis.

Om dat te laten voelen deelt de Heere soms ziekten toe. Ziekten leren ons dat we hier geen blijvende stad hebben.

De Heere kan daar ook lekkage en melaatsheid (schimmel) in onze woning voor gebruiken. Hij tikt ons als het ware op de schouder, om te zeggen: 'Je woont hier wel erg mooi in een stenen huis, maar dit gaat allemaal voorbij'. 'Als een kled zal het al verouden ...'

Vervolgens wijst Hij ons, naar aanleiding

van die twee vogeltjes, op het offer van Zijn Zoon. Hij heeft ziekten en zonden op Zich genomen. Zelfs de gebrokenheid van de schepping en van onze woning is door Hem gedragen.

Dit leert ons ook dat onze woning niet het hoogste levensdoel is. Sommige mensen – en misschien herkent u zich daarin – besparen kosten noch moeite om zo mooi en duurzaam mogelijk te wonen. Ieder vrij moment zijn ze aan het klussen aan hun huis en de laatste nieuwe snufjes worden in de woning aangebracht. Een nieuwe keuken of badkamer, van vele duizenden euro's, wordt zonder gewetensvragen aangeschaft.

Op zichzelf is er geen bezwaar tegen een nieuwe badkamer of iets dergelijks. Maar het noodzakelijke onderhoud van onze woning bepaalt ons bij de tijdelijkheid van dit bestaan.

Rechabieten

Ik denk dat velen van ons hangen aan het tijdelijke leven. Het verlangen naar het nieuwe Jeruzalem is vaak tanende. Zou dat komen omdat we het hier zo goed hebben? Omdat we in prachtige huizen van steen wonen? Dat we het onderhoud van de woning niet meer zien als een roepstem?

Toen Rechab zijn kinderen adviseerde om de Heere te dienen, gaf hij ze twee adviezen mee (Jeremia 35): drink geen wijn en ga niet wonen in een huis van steen. Zodra je dat laatste toch doet, bestaat het gevaar dat je je gaat hechten aan deze wereld. En dat wil de Heere voorkomen. En daarom deelt Hij ons soms lekkage in onze woning of schimmel (melaatsheid) op de muren toe.

Ridderkerk, Dr. A.A. Teeuw

De vrucht van kruisdragen

En toch is er geen ware Christus, dan Die gekruist is. Andere christussen kunnen ons niet redden van de zonde en van de dood. Dus zonder kruis geen Christus, maar ook geen christen. Als is een christen nog zo voorspoedig in deze wereld, dan moet hij nochtans een kruis dragen, dat zwaar genoeg kan drukken, al wordt het ook door niemand gezien: zijn zonde. Wie zijn zonden niet tot een kruis zijn, neen, die kan onmogelijk een Christen zijn. Waar geen zonde wordt gekend, daar wordt geen droefheid naar God gekend, en daar wordt ok geen genade, geen uitreddende Goddelijke liefde gekend. En daarom zalig, die het bij ondervinding weet, dat Christus' kruis de zonde ons tot een kruis maakt. En wat de tegenspoeden, de verdrukkingen, de miskenning betreft, is het leven van de meeste Christenen tot een lijdend leven maken, wij moeten ze ook niet van onze menselijke zijde, maar van Gods zijde bezien, en dan behoren zij tot onze voorrechten, tot onze gelijkvormigheid met Christus. Het kruis maakt de Christus en de Christen, en wie nu een beproefd Christen zijn wil, mag de beproeving niet als een ellende beschouwen. Ziet eens een Paulus aan. Hij was nooit zonder kruis. Had hij dan nooit vreugde? Ongetwijfeld, hij had veel vreugde, maar onder het kruis. Ten laatste kreeg hij zelfs een vermaak in zijn kruis (2 Cor. 12 : 10), evenals een soldaat in de oorlog. In het eerst heeft deze een schrik voor het slagveld, maar als hij ziet dat de kogels hem niet raken, dan krijgt hij er vermaak in.

En waarin bestaat nu het dragen van het kruis? In zelfverloochening, dat is ; in de

gedurige bereidwilligheid om niet eigen voordeel, eigen genot, eigen grootheid te zoeken, maar dat van anderen, en om bovenal de ere Gods te zoeken. De belijdenis van Petrus was uitnemend, maar de zelfverloochening moest er bij zijn, zou hij de zelfverloochening des Heeren verstaan. Het leven des Heeren op aarde was een voortgezette zelfverloochening ; hij kon geen stap doen zonder Zijn Goddelijke krachten te bedwingen. Bij ons is de zelfverloochening eenvoudig gehoorzaamheid. Zij bestaat niet, zoals de Rooms en menen, in een eigenwillige godsdienstigheid, in een vrijwillige afzondering, of in een moedwillige zelfkastijding; maar in het verbreken van eigen zin en wil voor de wil van God, welke men alleen begeert te gehoorzamen. Daarom is de verbreking van onze eigen wil, één der voornaamste werkingen van de Heilige Geest; vandaar die menigvuldige teleurstellingen die de Christen ondervindt, zodat hij bij iedere vooruitgang telkens weer schijnt teruggedrongen te worden. Hiermee zijn aan de zijde Gods heilige oogmerken verbonden; want God onthoudt ons nooit het mindere dan om ons het meerdere te geven; doch dit is de ellende onzer menselijke natuur, dat wij liever met eigen wil minder geluk dan het hoogste geluk door de wil van God, met verbreking van de onze willen hebben.

Wie dorst heeft, begeert een dronk gewoon water, maar als God het u onthoudt, om uw begeerte op te wekken naar een dronk uit de fontein van het water des levens, welke dronk Hij u aanbiedt – zult gij Hem dan niet moeten verheerlijken voor deze les in zelfverloochening?

Isaac da Costa, uit : Bijbellezingen.

ALS EEN GESPEEND KIND (7)

“Mijn ziel is als een gespeend kind in mij”

Psalm 131: 2

Hoe wordt hij gespeend?

c)in de derde plaats krijgt het kind ander eten als het wordt gespeend; hij wordt gevoerd met meer vaste spijs. In dit opzicht gaat de overeenkomst ook op : de ziel van een gelovige is als een gespeend kind. Hij heeft andere spijs en leeft uit andere vreugden dan voorheen. Zoals Christus zegt : ‘Ik heb een spijs om te eten, die gij niet weet’(Joh. 4 : 32), zo kn iedere gelovige leven uit vreugden waarvan de wereld geen weet heeft. ‘een vreemde zal zich met des-zelfs blijdschap niet vermen-gen’(Spreuken 14 : 10).

Dit is het voedsel waarvan de gespeende ziel moet leven : beloften inzettingen, bevinding en Gods aanwezigheid.

a)Hij heeft de vreugde van Gods beloften. Als God een ziel brengt in de staat van genade, brengt Hij hem van het leven uit het schepsel tot het leven uit de beloften. En wat is het best, denkt u, levend uit het schepsel of leven uit de belofte?

Het schepsel sterft, de belofte leeft. Het schepsel is ja en nee, de belofte is ja en amen. Het schepsel is bedrieglijk de belofte zeker en waarachtig. Het schepsel voedt slechts de zintuigen, de belofte vervult de ziel. Het schepsel is slechts een schaars goed, maar de belofte is vol van alle goed. Wie uit de belofte leeft, leeft door het geloof. Het leven van he geloof is het enige leven in de wereld.

Het is het enige veilige en zekere leven. Zoals de zwakke klimoep houvast vindt wanneer ze zich om de grote eik slin-

gert, zo vindt de zwakke christen sterkte wanneer hij de grote God aankleeft. “De sterkten der steenrotsen zullen zijn hoog vertrek zijn; zijn brood wordt hem gegeven, zijn wateren zijn gewis”(Jes. 33 : 16). Het zinnelijke leven is vol teleurstellingen. Sisera rent naar Jaël in de hoop dat zij hem redden zal en zij doodt hem. Hij legt zijn hoofd in haar schoot en zij nagelt het aan de grond (Richt. 4 : 21).

Het is het enige rustige leven. Het zinnelijke leven is vol zorgen en kwellingen die ons afleiden. De ziel heeft nooit rust vóór ze het gevoel vaarwel zegt mo uit het geloof te gaan leven, vóór ze met David uitroept : mijn ziel, keer weder tot uw rust’(Psalm 116 : 7).

De wijsgeer zegt ons da we eeuwige vrede zouden genieten als we in de hogere gewesten konden leven. Daar zijn geen orkanen, geen winden, geen stormen. Die worden alleen hier beneden gevonden. Dichter bij de zon is dat niet zo. De zinnen zijn als het ondermaanse, waar slechts stormen, schokken en ergernissen zijn. Als we door het geloof in de hemelen konden leven en de maan onder onze voeten hadden, als we door het geloof in God boven de wereld konden leven en in d Here Jezus Christus zouden rusten, zouden we daar eeuwige rust genieten. In Mij zult gij vrede hebben (Joh. 16 : 33). Het is het enige zoet en aangename leven. Het leven van het verstand maakt, als een rokende schoorsteen, menig oog nat. Als we door het geloof leven, brandt het vuur helder. Als we echter naar de rede

leven, rookt de schoorsteen. Is het niet aangenaam om al ons water te halen uit de bron? Zo doet het geloof. Het gevoel drinkt uit de modderige geul, maar het geloof gaat naar de springader. "Al mijn fonteinen, zullen binnen u zijn" (Ps. 87 : 7). Is het niet aangenaam om onveranderlijk te zijn te midden van alle veranderingen en wisselingen die er in de wereld zijn? Wel, door het geloof kleeft de ziel God aan en zo is ze veilig. "Hij zal voor geen kwaad gerucht vrezen; zijn hart is vast, betrouwende op de HEERE" (Ps. 112 : 7).

Is het niet aangenaam om vrij te zijn van alle lasten in de wereld? Er zijn slechts twee soorten lasten: de last van zonde en schuld en de last van zorg en moeite. Welnu, het geloof neemt deze allebei weg en bevrijdt de ziel ervan. Het neemt de last van schuld weg door te rusten op Christus en Zijn gerechtigheid. Het neemt de last van zorg en moeite weg door te rusten op God en Zijn voorzienigheid.

O, mijn geliefden, er is geen vreugde te vergelijken met de vreugde van het geloof. Er is geen leven te vergelijken met het leven van het geloof. We kunnen over vrede spreken, maar zolang we niet uit het geloof leven, zullen we nooit vreugde smaken.

Het is het enige christelijke leven. Zinnelijk leven maakt ons tot een bruto

en de rede tot een mens, maar het geloof maakt ons tot een christen. We zijn slechts christenen, als we in alle omstandigheden uit Christus kunnen leven.

Het is het enige eervolle leven. De eer van de wereld is slechts denkbeeldig; ze is alleen maar een zeepbel, vergeleken met de eer die het geloof de ziel brengt. Is het geen eer als de koning desgewenst naar ons luistert, zonder dat we als vreemdelingen moeizaam ons stap een weg tot Hem moeten banen? Wel, de gelovige heeft, als ik het met eerbied zo zeggen mag, de beschikking over Gods oor : "Geef Mij bevel aangaande het werk Mijner handen"(Jes. 45 : 11). Is het geen eer om van koninklijke bloede, om van God geboren te zijn? We zijn maar al te zeer geneigd om ons te beroemen op onze adellijke afkomst en geboorte. Wel, de gelovige is uit God geboren (Joh. 1: 11, 12). Hij is van koninklijke bloede, Gods zaad. Is het geen eer om met God te leven? Wel, gelovigen leven met God en wandelen met God. Ze hebben hier gemeenschap met God en zullen hierna in de hemel eeuwig gemeenschap met God hebben. "Dit zal de heerlijkheid van al Zijn gunstgenoten zijn"(Psalm 149 : 9).

Mattheüs Meade, uit : 'In stilheid en vertrouwen.'

Veiligheid (1)

Een oplettende lezer zal denken: maar over dit onderwerp is toch al vaker geschreven?
Dat klopt, u heeft gelijk.
Maar helaas is en blijft het een actueel onderwerp.
En onlangs kreeg ik een brochure in handen die uitgegeven is door het ministerie van Justitie en Veiligheid.
Veel concrete informatie las ik en met een gerust hart kan ik hieruit het één en ander uit overnemen.
Want ik hoop het niet, maar veel ouderen hebben weleens met een oplichter te maken gehad of met een andere vorm van criminaliteit.
De brochure begint met aan te geven

Biddag

Wij mogen tot U bidden, Vader,
tot U Die alles leven doet
en Die ook al dat leven voedt,
en dat is groots, dat is genade.

Wij zijn afhankelijk van Uw zorgen.
Gij zijt de Schepper van al 't zaad.
Gij zijt het Die het kiemen laat
diep in de aarde weggeborgen

en Die de spruiten rekt naar boven
toldat de velden zijn gekleurd,
tot alles knopt en bloeit en geurt
en alles U stil staat te loven.

Wij bidden wil ons weder laven
en voeden, maak ons weder sterk
tot onze plicht en tot ons werk
en maak ons klein bij al Uw gaven.

J. Van Veen-Nusmeijer.

dat de oplichters steeds slimmer worden.

Ze verzinnen elke keer weer nieuwe manieren om mensen op te lichten. Daarom wil men, vanuit het ministerie, de senioren waarschuwen. Want .. een gewaarschuwd mens telt voor twee!

Allereerst dit: het kan iedereen overkomen. Een gewiekste babbeltruck bij de deur met informatie over uw bankpas, een zelig appje op uw telefoon of een nepaccount via de mail. Waarschijnlijk kennen we allen wel zo'n verhaal. U ontvangt een mailtje van uw bank. Maar het is zogenaamd. Gelukkig doorzien velen het. Men zegt weleens: 'Je mag alles van me weten maar niet mijn pincode..'. Een belangrijke zin om altijd te onthouden. En mocht het u toch overkomen dat u toch iemand uw code geeft en u realiseert het zich als de voordeur net dichtgeslagen is. Geneer u niet, maar bel direct naar de politie. Doe aangifte en bel ook direct uw bank. Want echt .. het kan ons allemaal overkomen.

Hoe gaat men te werk?

Men belt aan en probeert met een smoes binnen te komen. Het kan zijn dat ze graag gebruik willen maken van uw toilet, of een glaasje water vragen. Vaak zijn ze met twee personen, de één is erbij om u af te leiden terwijl de andere zijn slag kan slaan.

Maar ook kan een oplichter zich voordoen als een monteur of zelfs iemand van de thuiszorg. Het is echt erg ... want dan draagt men ook nog een uniform wat lijkt op die van uw thuiszorg. Wat kunt u zelf doen?

- open nooit zomaar de deur voor een onbekende. Maak gebruik bijvoorbeeld van kierstandhouder om de deur op een

kier te kunnen zetten

- laat nooit een onbekende zomaar binnen

- vraag om een legitimatie

- sluit de voordeur als u binnen iets gaat halen, al staat het bezoek op uw stoep.

En als u gebeld wordt en men zo'n babbeltruc probeert? Men doet zich voor als iemand van de bank of een andere belangrijke organisatie.

Men wil proberen uw inloggegevens, pin-codes of beveiligingscodes te bemachtigen.

Maar een bank en andere organisaties zullen nooit om dit soort informatie vragen.

Wat kunt u zelf doen?

- vertrouwt u het niet helemaal?

Verbreek de verbinding en zoek zelf het telefoonnummer van de bank of organisatie op. Bel hen en bespreek het voorval.

Ik hoop van harte dat het u niet al een keer overkomen is.

Want het gebeurt vaak en veel. Het is daarom goed om er bewust over na te denken. Zodoende geven we deze oplichters minder kans!

Met een vriendelijke groet, Marianne

Colofon

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. C. Bos, voorzitter,

PKN (hervormd) Benschop

Ds. J.A.H. Jongkind,

PKN (hervormd) Langerak

Dhr. M.C. Paul, penningmeester,

PKN (hervormd) Dirksland

Ds. A. Snoek, secretaris,

PKN (hervormd), Kesteren

Ds. J.P. Boiten, eindredacteur,

Christ. Geref., H.I. Ambacht

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53,

3341 GA Hendrik Ido Ambacht,

Tel. 078 2000 512

Tevens adres voor kopij.

E-mail: j.p.boiten@solconmail.nl

Medewerkers:

Ds. J. Belder,

PKN (hervormd) Harskamp

Mevrouw M.A. Tanis,

Christ. Geref., Goedereede

Dr. A.A. Teeuw,

PKN (hervormd), Ridderkerk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar).

Alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10 per jaar; het banknummer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; mailadres voor algemene berichten info@krachtnaarkruis.net

Opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan:

abonnee@krachtnaarkruis.net of ledenadministratie Kracht naar Kruis, Philipshoofjesweg 15, 3247 XR te Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.net